

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Ś., dnia 13-10-2020 r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: Sędzia Adrian Żurowski

Protokolant: Mirosława Mękarska

po rozpoznaniu w dniu 13-10-2020 r. w Środzie Śląskiej

na rozprawie sprawy z powództwa J. G. (1)

przeciwko M. J., J. J. (1)

o wydanie rzeczy ruchomej (art. 222 § 1 kc)

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda J. G. (1) na rzecz pozwanej M. J. kwotę 1.817 zł oraz na rzecz powoda J. J. (1) kwotę 1.817 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powód J. G. (1) w dniu 05.06.2020 r. wniósł pozew przeciwko pozwanym M. J. i J. J. (1) domagając się nakazania wydania mu znajdującej się w ich posiadaniu dokumentacji stanowiącej własność powoda w postaci: oryginałów świadectw szkolnych, dyplomu ukończenia studiów wydanego przez Politechnikę (...), Wydział (...), w dniu 14.12.1988, numer dyplomu (...) – oryginału wraz z odpisami, dokumentu potwierdzającego uprawnienia budowlane powoda tj. decyzji o stwierdzeniu przygotowania zawodowego do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie wydanej przez Urząd Wojewódzki w K. nr GP. (...) z dnia 10.12.1992r, dyplomów i świadectw ukończenia kursów, szkoleń – oryginałów; świadectw pracy – oryginałów wydanych przez pracodawców powoda, wszystkich umów o pracę zawartych przez powoda, oryginałów formularzy (...) za lata 1999-2012, oryginałów deklaracji PIT za lata 1991-2012, osobistych dzienników i notatników, zdjęć prywatnych, kroniki rodzinnej autorstwa J. G. (2), księgozbioru powoda, płytoteki powoda. Ponadto powód wniósł o zasądzenie od pozwanych kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w okresie od 2009-2013r. pozostawał w nieformalnym związku z pozwaną M. J. z którą zamieszkiwał w nieruchomości położonej w P., gm. M.. Powód wskazał, że w grudniu 2013r. został zmuszony przez pozwaną do nagłej zmiany miejsca pobytu, nie mając fizycznej możliwości zabrania rzeczy i dokumentów do niego należących. Zaznaczył, że od tego momentu podejmuje działania zmierzające do odzyskania rzeczy i dokumentów stanowiących jego własność. Działania te nie przyniosły jednak oczekiwanego skutku. Powód skorzystał z pomocy profesjonalnej kancelarii prawnej, która w jego imieniu skierowała do pozwanych wezwanie do wydania rzeczy i dokumentów powoda. W dniu 28.10.2017 r. pełnomocnik powoda złożył zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstw wymienionych w art. 284 § 2 oraz 276 k.k. na szkodę J. G. (1). P. przygotowane przez powoda było w Prokuraturze Rejonowej w Środzie Śląskiej pod sygn. akt I PR Ds. (...)2018. Zdaniem powoda pozwana wprowadziła powoda w błąd w dniu 28.07.2016 r. informując o istnieniu depozytu sądowego, w którym miały znajdować się rzeczy ruchome oraz środki finansowe należące do powoda. Ponadto powód uzyskał informację, iż należące do niego mienie znajduje się w wynajętej powierzchni magazynowej należącej do (...) Sp. z o.o. Powód starał się odzyskać mienie bezpośrednio od podmiotu będącego właścicielem magazynu, jednak podejmowane próby okazały

się nieskuteczne. Jako podstawę roszczenia powód wskazał art. 222 § 1 k.c. Podkreślił, że roszczenie o wydanie rzeczy ruchomej ulega przedawnieniu na zasadach ogólnych, jeżeli nie jest związane z prowadzoną działalnością gospodarczą licząc od dnia wymagalności roszczenia, a zatem w niniejszej sprawie roszczenie powoda ulegnie przedawnieniu z dniem 23.12.2023 r.

W odpowiedzi na pozew pozwani wnieśli o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanych zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwani wskazali, że nie są w posiadaniu rzeczy należących do powoda, a powód ma wiedzę gdzie aktualnie się znajdują. Wskazano, że pozwana wielokrotnie wzywała powoda do usunięcia porzuconych rzeczy z jej nieruchomości wyznaczając pozwanemu konkretne terminy, jednak pozwany tego nie uczynił. Zdaniem pozwanych powód nie udowodnił, iż wymienione w pozwie rzeczy kiedykolwiek znajdowały się w domu pozwanych. Zaznaczyła nadto, że pismami z dnia 05.08.2019 r. oraz 23.08.2019r. pozwana poinformowała powoda, że nie jest w posiadaniu przedmiotów należących do powoda.

W piśmie procesowym z dnia 25.08.2020 r. pozwani podtrzymali dotychczasowe stanowisko w sprawie. Podnieśli zarzut braku legitymacji procesowej biernej wskazując, że przedmioty objęte powództwem pozostają we faktycznym władztwie (...) Sp. z o.o. Pozwana oświadczyła, że wszelkie przedmioty pozostawione przez powoda w jej domu zostały odpowiednio zabezpieczone i przekazane do magazynu wynajętego od (...) Centrum Sp. z o.o. z siedzibą w P.. Podkreślono nadto, że od chwili opuszczenia przez powoda domu pozwanej upłynęło 7 lat. Pozwani kwestionują również legitymację procesową czynną powoda podnosząc, że wszystkie pozostawione przez powoda w mieszkaniu pozwanej przedmioty zostały przez niego porzucone z zamiarem wyzbycia się.

W toku procesu strony podtrzymały dotychczasowe stanowisko w sprawie.

Nie doszło do ugodowego zakończenia sporu. Strony próbowały przerzucić na siebie wzajemnie obowiązek uregulowania zaległego czynszu i odszkodowania za bezumowne użytkowanie powierzchni magazynowych, w których znajdują się rzeczy powoda zgodnie z informacją uzyskaną od pełnomocnika (...) Sp. z o.o. z siedzibą we W. (pismo k. 66-68). Uregulowanie tych opłat nie było jednak przedmiotem sporu zgodnie z art. 321 k.p.c.

Sąd ustalił w sprawie następujący stan faktyczny:

J. G. (1) i M. J. w latach 2009-2013 pozostawali w związku partnerskim. W okresie wspólnego pożycia strony zamieszkiwały w nieruchomości należącej do pozwanej położonej w P. nr 26, (...)-(...) M..

W grudniu 2013 tuż przed świętami Bożego Narodzenia pozwany opuścił dotychczasowe miejsce zamieszkania pozostawiając w miejscu zamieszkania bliżej nieokreślone przedmioty ruchome. Powód nigdy nie sugerował pozwanej, że porzucił rzeczy z zamiarem wyzbycia się ich. W momencie wyprowadzki nie zabrał rzeczy, ponieważ był na etapie poszukiwania pracy i mieszkania. Nie dysponował też środkami finansowymi, aby wynająć pomieszczenie, w którym przedmioty mogłyby być przechowywane. Po wyprowadzce powoda strony kontaktowały się mailowo i telefonicznie. Powód nigdy nie przekazywał pozwanej informacji o aktualnym miejscu zamieszkania. Powód podawał adres pozwanej jako swój własny pomimo wymeldowania go z lokalu w miejscowości (...).

Dowody: przesłuchanie powoda J. G. z dnia 08.10.2020 r. – nośnik zapisu – k. 214

przesłuchanie pozwanej M. R.-J. z dnia 08.10.2020 r. – nośnik zapisu – k. 214

- decyzja z dnia 26.09.2014r., k. 121

- decyzja z dnia 07.12.2017r., k. 122

W celu odzyskania rzeczy powód podjął próby mediacji przez profesjonalny podmiot – Instytut (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.. Mediacja prowadzona była przez mediatora P. J., który był jednocześnie pełnomocnikiem powoda. Między pełnomocnikiem powoda, a pozwaną M. J. ustalono spotkanie. Prowadzone rozmowy dotyczyły przedmiotów

osobistych powoda, które pozostawił w domu pozwanej, wymeldowania powoda oraz rozliczeń finansowych między stronami. Pismem z dnia 05.05.2014 r. pozwana wezwała pełnomocnika powoda do niezwłocznego zabrania pozostawionych przez powoda rzeczy zwracając się o podanie adresu pod który mogłaby odesłać rzeczy, deklarowała gotowość zorganizowania profesjonalnej firmy transportowej. Pełnomocnik powoda, w korespondencji z pozwaną, wskazywał na brak kontaktu z powodem. Działania mediatora nie przyniosły oczekiwanego skutku.

Dowody: przesłuchanie pozwanej M. R.-J. z dnia 08.10.2020 r. – nośnik zapisu – k. 214

korespondencja e-mail – k. 18, k. 22-25, k. 76-77, k. 116-117, k. 120, k. 149, k. 159-160

pełnomocnictwo z dnia 02.04.2014r., k. 19, k. 115

pismo pozwanej z dnia 05.05.2014r., k. 20-21, k. 118-119

W dniu 16.12.2014 r. pozwany J. J. (1) zawarł z (...) Centrum Sp. z o.o. z siedzibą w P. umowę najmu pomieszczenia magazynowego, do którego przewieziono pozostawione przez pozwanego rzeczy. J. J. (1) po pewnym czasie zaprzestał uiszczania czynszu za wynajem pomieszczenia magazynowego i z tego powodu umowa została rozwiązana z dniem 10.06.2015 r. Ruchomości przechowane przez pozwanego J. J. (1) zostały przeniesione z pomieszczenia magazynowego nr 22 do pomieszczenia magazynowego nr 52. W konsekwencji przeciwko pozwanemu J. J. (1) toczy się postępowanie egzekucyjne prowadzone przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Świnoujściu R. J., mające na celu zajęcie, a następnie przeprowadzenie licytacji publicznej zajętych ruchomości będących we władaniu pozwanego, a przechowywanych w boksie nr 52 zlokalizowanym przy ul. (...) we W..

Dowody: akta II Km 258/20 Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Świnoujściu R. J.

umowa najmu pomieszczenia magazynowego z dnia 16.12.2014r., k. 69-70, k. 148-147

rozwiązanie umowy najmu z dnia 10.06.2015r., k. 71, k. 148, k. 161

pismo pełnomocnika (...) Sp. z o.o. z siedzibą we W., k. 66-68

faktura VAT nr (...), k. 109

Pismem z dnia 28.07.2016r. pozwana M. R. (2) poinformowała powoda zamknięciu depozytu sądowego, w którym miały znajdować się rzeczy ruchome oraz środki finansowe należące do powoda, a następnie przedłożyła sfałszowane postanowienie w postępowaniu toczącym się o przywłaszczenie mienia (sygn. akt PR 1 Ds. (...).2017).

W rzeczywistości depozyt nigdy nie został ustanowiony, a dokument potwierdzający fakt ustanowienia depozytu został sfałszowany przez pozwanego – J. J. (1). Pozwany przyznał się do dokonania podrobienia dokumentu, za co został skazany prawomocnym wyrokiem przez Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej w sprawie o sygn. akt II K 221/19.

Dowody: podrobione postanowienie Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu z dnia 22.04.2016r., sygn. akt I C 36/16, k. 24

notatka urzędowa z dnia 21.12.2017r., k. 29-30

protokół przesłuchania M. R. –J. w charakterze świadka z dnia 26.10.2018r., k. 31-33

wyrok Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej II Wydział Karny z dnia 19.11.2019r., sygn. akt II K 221/19 wraz z uzasadnieniem, 34-42

wiadomość e-mail z dnia 28.07.2016r., k. 27

pismo pozwanej M. R.-J. z dnia 28.07.2016r., k. 28

Pismem z dnia 02.08.2017 r. pełnomocnik powoda wezwał pozwaną do niezwłocznego zwrotu przedmiotów ruchomych należących do powoda zgodnie z załączonym do pisma wykazem. Pismo nie zawierało adresu powoda.

Dowód: pismo pełnomocnika powoda z dnia 02.08.2017r., k. 43-45

Pismem z dnia 31.07.2019 r. powód zwrócił się do spółki (...) we W. o udzielenie informacji w przedmiocie ewentualnego zwrotu rzeczy i przedmiotów stanowiących własność powoda. Pismem z dnia 05.08.2019 r. pozwana M. J. poinformowała pełnomocnika powoda, że nie jest w posiadaniu przedmiotów powoda. W dniu 22.08.2019r., spółka (...) Sp. z o.o. z siedzibą we W. odmówiła wydania powodowi rzeczy złożonych w najętych powierzchniach magazynowych wskazując, że powód nie jest stroną umowy najmu powierzchni magazynowej z ww. spółką.

Dowody: pismo pozwanej z dnia 05.08.2019r. wraz z potwierdzeniem nadania, k. 83-84, k. 124

pismo pełnomocnika powoda z dnia 22.08.2019r., k. 46-47, k. 124

pismo pełnomocnika powoda z dnia 31.07.2019r., k. 48-50

pismo (...) Sp. z o.o. z siedzibą we W. z dnia 22.08.2019r., k. 51

pismo pozwanej z dnia 23.08.2019r., k. 85-86, k. 125

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powód wnosząc o nakazanie, aby pozwani wydali mu rzeczy znajdujące się w ich posiadaniu powoływali się na przysługujące mu wcześniej prawo do tych rzeczy. W pierwszej kolejności należało zatem rozstrzygnąć kwestię posiadania przez powoda J. G. (1) legitymacji czynnej do wystąpienia z niniejszym powództwem oraz legitymacji biernej po stronie pozwanych, albowiem ma to dla sprawy istotne i pierwszorzędne znaczenie, warunkujące jej dalszą analizę.

Legitymacja materialna, a więc posiadanie prawa podmiotowego lub interesu prawnego do wytoczenia powództwa stanowi przesłankę materialną powództwa, a jej brak stoi na przeszkodzie udzieleniu ochrony prawnej. Brak legitymacji materialnej (czynnej lub biernej) skutkuje co do zasady oddaleniem powództwa. W sytuacji, gdy legitymacja materialna i procesowa zespalają się, oddalenie powództwa następuje w istocie z braku legitymacji materialnej, którego rezultatem jest także brak legitymacji procesowej, będący wtórną przyczyną oddalenia powództwa. W odróżnieniu od zdolności sądowej i zdolności procesowej Kodeks postępowania cywilnego nie zawiera definicji legalnej legitymacji procesowej. W nauce prawa postępowania cywilnego, jak i w praktyce sądowej przyjmuje się jednak na ogół, że legitymacja procesowa jest właściwością podmiotu, w stosunku do którego sąd może rozstrzygnąć o istnieniu albo nieistnieniu indywidualno – konkretnej normy prawnej przytoczonej w powództwie. Podmiotami posiadającymi legitymację procesową są np. podmioty posiadające interes prawny w ustaleniu istnienia albo nieistnienia prawa lub stosunku prawnego, którego nie są podmiotem. Legitymacja procesowa jest więc zawsze powiązana z normami prawa materialnego. Sąd dokonuje oceny istnienia legitymacji procesowej strony w chwili orzekania co do istoty sprawy, a stwierdziwszy brak legitymacji procesowej (zarówno czynnej, jak i biernej), zamyka rozprawę i wydaje wyrok oddalający powództwo.

Odnosnie legitymacji czynnej powoda:

W ocenie Sądu w realiach przedmiotowej sprawy uznać należało, iż powód posiada legitymację czynną do wystąpienia z powództwem. Pozwani przyznali, że powód pozostawił swoje rzeczy u pozwanej w domu, a następnie wyłącznie rzeczy powoda (jednak bliżej nieokreślone, poza rękawicami bokserskimi) pozwany J. J. (1) złożył w wynajętym przez siebie pomieszczeniu magazynowym.

Nie ulega wątpliwości, że przesłanką warunkującą legitymację czynną w sprawie o wydanie rzeczy, jest legitymowanie się przez powoda prawem własności przedmiotów dochodzonych pozwem. Analizując dostępny materiał dowodowy, zdaniem Sądu, nie można było także uznać za prawdziwą argumentację pozwanych, że powód wyzbył się własności przedmiotowych rzeczy, bo je porzucił. Argumentacja pozwanej nie znajduje jednak odzwierciedlenia w zebranym materiale dowodowym, gdyż wprawdzie powód wyprowadził się z domu pozwanej i nie zabrał swoich rzeczy, jednak później wielokrotnie, pomimo że nieskutecznie, podejmował działania zmierzające do odzyskania pozostawionych w mieszkaniu pozwanej przedmiotów.

Zgodnie z utrwaloną linią orzecniczą porzucenie rzeczy wymaga wyzbycia się jej posiadania przez właściciela w sposób umożliwiający zawładnięcie nią każdemu. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 maja 1948 I C 235/48 PiP 148/11/166, wyrok Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 21 marca 2012 r. sygn. akt VI Ga 47/12). Pozwani nie wykazali, że zamiar wyzbycia się własności przez powoda był wyraźnie ujawniony lub wynikał z jego zachowania się na tle okoliczności w jakich rzeczy zostały przez powoda pozostawione. Jak wynika z materiału dowodowego, strony po rozstaniu mają problemy we wzajemnych kontaktach m.in. spowodowane brakiem porozumienia i podłoże emocjonalne po bolesnym dla powoda rozstaniu, które znajdują finał w sądzie. Tak więc, nie rozwiązane sprawy między byłymi partnerami i wzajemne pretensje nie sprzyjały szybkiemu zwrotowi rzeczy zaraz po rozstaniu stron. Dlatego też, w ocenie Sądu, nie ma podstaw do przyjęcia, że sam brak zainteresowania powoda rzeczami ruchomymi przez pewien czas po wyprowadzce jest równoznaczny ze spełnieniem się przesłanek z art. 180 k.c., gdyż nie sposób doszukiwać się w takim działaniu wyrażenia zamiaru wyzbycia się własności.

Odnosnie legitymacji biernej pozwanych:

Zdaniem Sądu powód nie wykazał, żeby pozwani byli legitymowani biernie w niniejszym postępowaniu.

Zgodnie z art. 222 § 1 k.c. właściciel może żądać od osoby, która włada faktycznie jego rzeczą, ażeby rzecz została mu wydana, chyba że osobie tej przysługuje skuteczne względem właściciela uprawnienie do władania rzeczą.

Norma tego przepisu zawiera wskazanie podmiotu, który jest biernie legitymowany w procesie windykacyjnym. Jest nim podmiot tylko faktycznie władający rzeczą. Przesłanką skutecznego pozwania w procesie windykacyjnym jest zatem fizyczne władanie rzeczą przez pozwanego. Ciężar udowodnienia okoliczności uzasadniających legitymację bierną pozwanego ciąży na powodzie; to on ma udowodnić fakt, że pozwany włada jego rzeczą (art. 6 k.c.).

Dzieje się tak dlatego, że z uwagi na ścisły związek legitymacji materialnej z procesowym charakterem skargi windykacyjnej zakres legitymacji biernej w procesie windykacyjnym należy określać, biorąc pod uwagę możliwość skutecznej egzekucji wyroku uwzględniającego takie powództwo. Orzeczenie powinno zostać wydane przeciwko osobie, która w chwili wyrokowania faktycznie włada rzeczą i jest w stanie wykonać wyrok przez wydanie rzeczy właścicielowi. Przesłanką skutecznego pozwania w procesie windykacyjnym jest fizyczne władanie rzeczą przez pozwanego w chwili wyrokowania (art. 316 § 1 k.p.c.), a wyjątkowo przez inny podmiot, gdy w toku procesu windykacyjnego doszło do zbycia rzeczy lub prawa, objętych sporem (art. 192 pkt 3 k.p.c.). Za stanowiskiem tym opowiada się również orzecznictwo (por. wyroki Sądu Najwyższego z 18 czerwca 2015 r., III CSK 357/14 i z dnia 18 czerwca 2015 r., III CSK 357/14 oraz wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 9 czerwca 2016 r., I ACa 111/16).

W niniejszej sprawie nie ulega wątpliwości, że ruchomości, których wydania domaga się powód początkowo były w fizycznym władaniu pozwanych. Z niekwestionowanych ustaleń Sądu wynika jednak, że po nieskutecznym postępowaniu mediacyjnym, w dniu 16.12.2014 r., pozwany J. J. (1) zawarł z (...) Centrum Sp. z o.o. z siedzibą w P. umowę najmu pomieszczenia magazynowego, do którego przewieziono następnie pozostawione przez powoda rzeczy. Zgodnie z art. 670 § 1 k.c. dla zabezpieczenia czynszu oraz świadczeń dodatkowych, z którymi najemca zalega nie dłużej niż rok, przysługuje wynajmującemu ustawowe prawo zastawu na rzeczach ruchomych najemcy wniesionych do przedmiotu najmu, chyba że rzeczy te nie podlegają zajęciu. Stosownie do art. 671 § 1 k.c. przysługujące wynajmującemu ustawowe prawo zastawu wygasa, gdy rzeczy obciążone zastawem zostaną z przedmiotu najmu usunięte.

Pozwany J. J. (1) nie regulował czynszu, w konsekwencji umowa została rozwiązana z dniem 10.06.2015 r., a ruchomości przechowane przez pozwanego J. J. (1), w tym ruchomości stanowiące własność powoda zostały przeniesione z pomieszczenia magazynowego nr 22 do pomieszczenia magazynowego nr 52 i aktualnie znajdują się we władaniu (...) Centrum Sp. z o.o. z siedzibą w P..

Niezależnie od powyższego zauważyć należy, że pozwaną M. J. nie łączy z aktualnym (domniemanym) posiadaczem przedmiotów wymienionych w pozwie, albowiem stroną tej umowy był tylko i wyłącznie mąż pozwanej - J. J. (1). Jednocześnie jeszcze raz należy podkreślić umowa najmu zawarta pomiędzy mężem pozwanej, a firmą (...) Sp. z o.o. z/s w P. została z dniem 10.06.2015r. jednostronnie rozwiązana bez wypowiedzenia przez (...) Centrum Sp. z o.o. z siedzibą w P., co oznacza, że od ponad 5 lat męża pozwanej nie łączy z aktualnym (domniemanym) posiadaczem rzeczy żadna umowa.

Z uwagi na powyższe pozwani nie są osobami legitymowanymi biernie do wstępowania w niniejszej sprawie w charakterze pozwanych i powództwo należało oddać.

Na marginesie dodać jedynie należy, że powód nie sprostał ciężarowi dowodowemu co do wykazania co wchodzi w skład objętego powództwem zbioru rzeczy. Fakt jego prawa do tych rzeczy wynika w zasadzie jedynie z jego twierdzeń potwierdzonych przez pozwanych, którzy wprost wskazali, że w wynajętym magazynie znalazły się wyłącznie rzeczy powoda spakowane przez nich z domu pozwanej. Nadal jednak brak było jakiegokolwiek dowodu pozwalającego na ustalenie poszczególnych przedmiotów wchodzących w skład tego zbioru, zaś powód reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika nie zgłosił chociażby dowodu z oględzin przedmiotów znajdujących się w boksie nr 52 zlokalizowanym przy ul. (...) we W.. To jednak nie zmienia wstępnej oceny Sądu co do braku legitymacji procesowej pozwanych w niniejszym procesie.

Odnośnie kosztów procesu:

O kosztach procesu stron Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony, zasądzając od powoda na rzecz każdego z pozwanych kwotę 1.817 zł. Na zasądzoną kwotę składają się: 1.800 zł – wynagrodzenie pełnomocnika, 17 zł – opłata od pełnomocnictwa. Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika wynika z § 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie w brzmieniu obowiązującym w dacie wniesienia pozwu.

Z powyższych względów należało orzec jak w sentencji wyroku.

Na oryginale właściwy podpis.